

מקור המאמר בוהר פרשת שלח דף קנט ע"א
ידיעה ובחירה

וַיִּבְאוּ עַד נַחַל אֲשְׁכּוֹל וְגו', (במדבר יג) רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח,
 (ישעיה מב) כֹּה אָמַר הָאֵל יי בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם
 וְנוֹטִיָּהֶם וְגו'. כִּמְהָ אֵית לְהוּ לְבַנֵּי נֶשְׂא לְאַסְתִּכְלָא
 בְּפוֹלְחָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּמְהָ אֵית לְהוּ
 לְאַסְתִּכְלָא בְּמַלְי דְאוּרִייתָא, דְכָל מָאן דְאַשְׁתַּדַּל
 בְּאוּרִייתָא, כְּאֵלוּ מְקַרְב כָּל קוֹרְבָנִין דְעֵלְמָא לְקַמֵּי
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְלֹא עוֹד אֵלָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מְכַפֵּר לִיהַ עַל כָּל חוֹבוֹי, וּמְתַקְנִין לִיהַ כִּמְהָ כּוֹרְסִין
 לְעֵלְמָא דְאֲתִי, (חסד).

רַבִּי יְהוּדָה הָוּה אָזִיל בְּאַרְחָא בְּהַדֵּי רַבִּי אַבָּא, שָׁאֵל
 לִיהַ, אָמַר מַלְּהָ חַד בְּעֵינָא לְשָׂאֵלָא, כִּיּוֹן דִּידַע
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְזַמִּין בַּר נֶשׁ לְמַחֲטֵי קַמִּיָּה, וְלְמַגְזֹר
 עֲלֵיהַ מִיתָה, אָמַאי בָּרָא לִיהַ. דְהָא אוּרִייתָא הָוּה
 תְּרִי אֲלַפִּין שְׁנִין עַד לָא אִיבְרִי עֵלְמָא. וְכַתִּיב בְּהַ
 בְּאוּרִייתָא, (במדבר יט) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאַהֶל. אִישׁ
 כִּי יָמוּת. וַיָּמָת. וַיְחִי פְלוֹנִי וַיָּמָת. מָאִי קָבְעֵי קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְבַר נֶשׁ בְּהָאֵי עֵלְמָא, דְאַפִּילוּ אִי אֲשְׁתַּדַּל
 בְּאוּרִייתָא יָמָא וְלִילֵיא יָמוּת, וְאִי לָא אֲשְׁתַּדַּל
 מַה רְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׂאֵפְלוּ אִם יִשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה יָמוּת, וְאִם

וַיִּבְאוּ עַד נַחַל אֲשְׁכּוֹל וְגו'.
 רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (ישעיה מב) כֹּה
 אָמַר הָאֵל ה' בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם
 וְנוֹטִיָּהֶם וְגו'. כִּמְהָ יֵשׁ לָהֶם
 לְבַנֵּי אָדָם לְהַסְתַּכַּל בְּעַבּוּדַת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כִּמְהָ יֵשׁ
 לָהֶם לְהַסְתַּכַּל בְּדַבְרֵי תוֹרָה.
 שְׁכָל מִי שְׂמַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה,
 כְּאֵלוּ מְקַרְיב כָּל קְרִבּוֹת
 הָעוֹלָם לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 וְלֹא עוֹד, אֵלָא שְׂהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְכַפֵּר לוֹ עַל כָּל חַטָּאִיו,
 וּמְתַקְנִים לוֹ כִּמְהָ כְּסָאוֹת
 לְעוֹלָם הַבָּא.

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ
 יַחַד עִם רַבִּי אַבָּא. שָׁאֵל אוֹתוֹ,
 אָמַר, דְּבַר אֶחָד אָנִי רוֹצֵה
 לְשָׂאֵל; כִּיּוֹן שְׂיַדַע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שְׂעַתִּיד הָאָדָם לְחַטֵּא לְפָנָיו
 וְלְגַזֹּר עָלָיו מִיתָה, מִדּוּעַ בְּרָאוּ?
 שְׂהָרִי הַתּוֹרָה הִיָּתָה אֲלַפִּים
 שְׁנַיִם עַד שְׁלֹשׁ נִבְרָא הָעוֹלָם,
 וְכַתוּב בְּהַ בְּתוֹרָה, (במדבר יט) אָדָם
 כִּי יָמוּת בְּאַהֶל. (שם כז) אִישׁ כִּי
 יָמוּת. וַיָּמָת. וַיְחִי פְלוֹנִי וַיָּמָת.
 מַה רְצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׂאֵפְלוּ אִם יִשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה יָמוּת, וְאִם

לֹא יִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה יְמוּת, הַכֹּל
 בְּדַרְךְ אֶחָד, פָּרַט לְפָרִישׁוֹת
 אוֹתוֹ עוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קְהֵלֶת ט)
 כְּטוֹב כַּחוֹטָא.

אָמַר לוֹ, דְּרַכֵּי רַבּוֹנְךָ וּגְזֵרוֹת
 רַבּוֹנְךָ מַה לָּךְ לְטָרַח בָּהֶם? מַה
 שִׁישׁ לָךְ רִשׁוֹת לְדַעַת
 וּלְהַסְתַּכֵּל - שְׂאֵל, וּמַה שֶׁאֵין
 לָךְ רִשׁוֹת לְדַעַת - כְּתוּב (שִׁם ה)
 אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לַחֲטִיָּא אֶת
 בְּשָׂרְךָ, שֶׁדְּרַכֵּי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וּסְתָרֵינוּ גְנוּזִים עֲלֵינוּ
 שֶׁהוּא נִסְתָּר וְגַנּוּז אֵין לָנוּ
 לְשֶׂאֵל. אָמַר לוֹ, אִם כֵּן, הֲרִי
 הַתּוֹרָה כְּלָה נִסְתָּרַת וְגַנּוּזָה,
 שֶׁהֲרִי הִיא שִׁם קָדוֹשׁ עֲלֵינוּ,
 וּמִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה כְּאֵלוֹ
 הַתְּעַסֵּק בְּשִׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ, וְאִם כֵּן
 אֵין לָנוּ לְשֶׂאֵל וּלְהַסְתַּכֵּל.

אָמַר לוֹ, כָּל הַתּוֹרָה נִסְתָּרַת
 וְגִלּוּיָהּ, וּשְׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ נִסְתָּר
 וְגִלּוּי, וְכָתוּב (דְּבָרִים כט)
 הַנִּסְתָּרַת לְה' אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלָת
 לָנוּ וּלְבָנֵינוּ. הַנִּגְלָת לָנוּ, שִׁישׁ לָנוּ
 רִשׁוֹת לְשֶׂאֵל וּלְעֵין וּלְהַסְתַּכֵּל
 בָּהֶם וּלְדַעַת בָּהֶם. אָבֵל
 הַנִּסְתָּרַת לְה' אֱלֹהֵינוּ, שְׁלוֹ הֵם,
 וְלוֹ נִרְאִים, שְׁמִי יָכוֹל לְדַעַת
 וּלְהַתְּדַבֵּק בְּדַעַתוֹ הַנִּסְתָּרַת, וְכֵן לְשֶׂאֵל?

בְּאוֹרֵייתָא יְמוּת, כְּלָא בְּחַד אֲרַחָא,
 בַּר פְּרִישׁוֹתָא. דִּהְהוּא עַלְמָא,
 כְּמַה דִּאֲתָא אָמַר (קְהֵלֶת ט) כְּטוֹב כַּחוֹטָא.

אָמַר לִיְהִי, אוֹרְחוֹי דְּמֵאֲרָךְ,
 וּגְזֵרֵי דְּמֵאֲרָךְ, מַה
 לָךְ לְמַטְרַח בְּהוּ. מַה דְּאִית
 לָךְ רִשׁוֹת לְמַנְדַּע, וְלֹא סְתִיב
 לְשֶׂאֵל, וְדָלִית לָךְ רִשׁוֹת לְמַנְדַּע,
 כְּתוּב (קְהֵלֶת ה) אֵל תִּתֵּן אֶת
 פִּיךָ לַחֲטִיָּא אֶת בְּשָׂרְךָ,
 דְּאוֹרְחוֹי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וּסְתָרֵינוּ, גְּנוּזִין עֲלֵינוּ,
 דִּהְהוּא סְתִיב וְגַנּוּז לִית לָן
 לְשֶׂאֵל. אָמַר לִיְהִי, אִי הָכִי,
 הָא אוֹרֵייתָא כְּלָא סְתִיב
 וְגַנּוּז, דִּהְהוּא הִיא שְׁמָא
 קְדִישָׁא עֲלָאָה הוּי, וּמֵאן
 דְּמִתְעַסֵּק בְּאוֹרֵייתָא כְּאֵלוֹ
 אֲתְעַסֵּק בְּשְׁמִיָּה קְדִישָׁא,
 וְאִי הָכִי, לִית לָן לְשֶׂאֵל
 וּלְהַסְתַּכֵּל.

אָמַר לִיְהִי אוֹרֵייתָא כְּלָא סְתִיב
 וְגַנּוּז, וּשְׁמִיָּה קְדִישָׁא סְתִיב
 וְגַנּוּז, וְכָתוּב (דְּבָרִים ט)
 הַנִּסְתָּרַת לִיְהִי אֱלֹהֵינוּ
 וְהַנִּגְלָת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ,
 הַנִּגְלָת לָנוּ, דְּאִית רִשׁוֹת
 לְשֶׂאֵל, וּלְעֵינָא וּלְהַסְתַּכֵּל
 בָּהֶם וּלְדַעַת בָּהֶם. אָבֵל
 הַנִּסְתָּרַת לִיְהִי אֱלֹהֵינוּ,
 דִּילִיָּה אֵינוּן, וְלִיָּה אֲתְחַזְּיָין,
 דְּמֵאן יָכִיל לְמַנְדַּע וּלְאֲתְדַבֵּק
 דְּעֵתוּי סְתִימָא, וְכֵן לְשֶׂאֵל.

תָּא חַיִּי, לֵית רִשׁוּ לְבַנֵּי עֲלָמָא לְמִימַר מְלִין סְתִימִין
 וּלְפָרְשָׁא לֹזַן, בַּר בּוּצִינָא קְדִישָׁא רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 דִּהָא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶסְתַּכֶּם עַל יְדוּי. וּבְגִין דְּדָרָא
 דִּילֵיהּ רְשִׁימָא הוּא לְעֵילָא וְתַתָּא, וְעַל דָּא מְלִין
 אֲתַמְרוּ בְּאַתְגְּלִיָּיא עַל יְדוּי, וְלֹא יְהֵא דָרָא כְּדָרָא דָא
 דְּאִיהוּ שְׂאֲרֵי בְגִיָּיהּ, עַד דִּיֵּיתִי מְלַכָּא מְשִׁיחָא.
 שְׁהוּא שְׂרוּי בְּתוּכֹן, עַד שְׂיַבֵּא מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ.

ספר אור הזהר (עמוד 297)

מזו) מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפּה ולחון, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים – ובדאי לא ישוג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד.

בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לגפּש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפּה ולחון, בדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לגפּש, והוא בלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועני בתקוני זהר חדש: לית בגו מאן דיתער לגפה לרעות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באוריתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה בכלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכינתא. ובדאי לא ישוג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שכלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מיראה.

יו) אי אפשר להמשיך השכינה בדור הזה, רק על ידי הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד ובדור הזה האחרון אי אפשר להמשיך שכינתא עליונה אלא על ידי הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.
 (היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט)

יח) מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזהר ובכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד

ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדשה לראות טוב עולם הבא בעולם הזה, ידבק בספר הזהר ובכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוח הקדש.

(היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט)

יט) ספר תקוני זהר מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד אותו בחדש אלול

ובכו, יהי רצון מלפניך, שיטע אהבתו ותורתו בלבנו ללמד בחבור זה בלב שלם ובחשק רב, כי הוא מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד בחדש אלול אפלו בגירסא בעלמא באין מבין פרוש אמריו.

(הקדמת ספר כפא מלך על התקונים)